

ת"פ 16753/02/22 - מדינת ישראל נגד אשרף ח'לאילה (עציר),

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 16753-02-22 מדינת ישראל נ' ח'לאילה(עציר)

לפני כבוד השופט דניאל פיש

המאשימה מדינת ישראל

נגד

הנאשם אשרף ח'לאילה (עציר),

/

בשם המאשימה: עו"ד רונית סופר

בשם הנאשם: עו"ד חוסין מנאע

גזר דין

1. הנאשם הודה במסגרת הסדר שלא כלל הסדר אודות העונש בעבירות הבאות:

החזקה, נשיאה והובלה של נשק לפי סעיף 144(א) רישא + סיפא + 144(ב) רישא + סיפא לחוק העונשין, התשל"ז-1977; הפרעה לשוטר במילוי תפקידו לפי סעיף 275 לחוק; נהיגה בקלות ראש לפי סעיף 62(2) לפקודת התעבורה [נוסח חדש]; נהיגה ללא רישיון תקף לפי סעיף 10(א) + 62(1) + 38(1) לפקודת התעבורה; נהיגה ללא פוליסת ביטוח לפי סעיף 2(א) + (ב) לפקודת רכב מנועי [נוסח חדש]; איומים לפי סעיף 192 לחוק.

2. על פי האמור בכתב האישום, בין התאריכים 21-22.1.22 החזיק הנאשם באקדח חצי אוטומטי מסוג CZ 9 מ"מ פרבלום טעון במחסנית בתוכה 3 כדורים. בתאריך 21.1.22 בשעה 0:45 נסע הנאשם בכביש המחבר בין כפר מג'ד אלכרום לבענה ברכב שהיה בבעלות אדם אחר כשהוא מחזיק, מוביל ונושא את האקדח בניגוד לדין. באותו מועד הוצב מחסום משטרה בכביש. שוטרים שנסעו ברכב משטרה סמוי הבחינו בנאשם נוסע באמצע הכביש, הבהבו לו עם אורות הניידת על מנת שיעצור, והוא במקום לעצור ברח מהם. בהמשך הנאשם ירד מהרכב לאחר מרדף עת הגיע סמוך לבניין מגוריו. הוא השליך את הנשק לגג של בניין סמוך והוא נעצר במקום. ביום 24.1.22 במהלך עימות בין הנאשם לשוטרים בתחנת המשטרה איים על אחד השוטרים שנכחו בעימות.

טיעוני המדינה לעניין העונש

3. המדינה טענה שהחזקה ונשיאת נשק בלתי חוקי הפכה למכת מדינה של ממש, תופעה שיש להילחם בה ואשר מצדיקה החמרת הענישה (ע"פ 9702/16 סאמי אבו אלולאיה נ' מדינת ישראל (13.9.17)).

4. נטען שנפגעו הערכים המוגנים של שלטון החוק, שמירה על שלום הציבור וביטחוננו. כמו כן בהתאם למדיניות שבפסיקת בית המשפט העליון נקבע שענישה בעבירות נשק צריכה לכלול בדרך כלל רכיב של מאסר בפועל (ע"פ 9702/16).

5. ביחס לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה נטען שחלקו היחסי של הנאשם היה מלא, היה צפוי להיגרם נזק משמעותי כתוצאה מביצוע העבירה שהנאשם יכול היה להבין את הפסול במעשיו ולהימנע מהמעשה.

6. באשר למדיניות הענישה אוזכרו פסקי הדין הבאים:

- ע"פ 5602/22 מדינת ישראל נ' פלוני (8.9.22); שם הורשע המערער על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון בעבירות של נשיאת נשק, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו ושהייה בישראל שלא כדין. הערכאה הדיונית הטילה עליו 18 חודשי מאסר בפועל. בערעור הוחמר העונש ל-36 חודשי מאסר בפועל, כאשר צוין שמתחם הענישה צריך להיות בין 30 - 42 חודשי מאסר בפועל.

- ע"פ 6021/21 עלי עבוד נ' מדינת ישראל (19.12.21); המערער הורשע על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון בעבירות של נשיאה והובלת נשק ובהפרעה לשוטר במילוי תפקידו. הערכאה הדיונית השיתה על העורר 30 חודשי מאסר בפועל. הערעור נדחה.

- ע"פ 2482/22 מדינת ישראל נ' קדורה (14.4.22); נאשם שהורשע בעבירה של החזקת נשק בלבד, אקדח גלוק, מחסנית וכדורים לאקדח ורימון הלך, בן 18 בעת ביצוע העבירה. נידון ל-10 חודשי מאסר בפועל והערעור הוחמרה הענישה ל-18 חודשי מאסר.

7. באשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה צוין שהנאשם בן 21, נעדר עבר פלילי והוא חסך זמן שיפוטי על הודאתו. לעומת זאת צוין שאינו קטין ואינו סובל ממגבלות שכלית או אחרת, ואינו קרוב לשום סייג לאחריות פלילית.

8. ביחס לתסקיר, צוין שהוא נוטל לאחריות פורמלית בלבד על מעשיו, כמו כן הוזכר תיקון 140 לחוק העונשין ביחס לעונש מזערי של רבע מהעונש המרבי הקבוע בחוק.

9. המדינה ביקשה לקבוע מתחם שבין 3 - 5 שנות מאסר לצד ענישה נלווית ולהטיל עונש ברף התחתון של התחתון המבוקש.

טענות ההגנה

10. ההגנה טענה שהנאשם הודה בהזדמנות הראשונה בכתב אישום מתוקן. נטען שעל אף שמדובר במספר עבירות מדובר במקרה אחד שהתמשך ויש לראות את המעשים כמתגבש לאירוע אחד ולקבוע מתחם ענישה אחד.

11. נטען שמדובר בנאשם בן 21 ללא עבר פלילי שזוהי הסתבכותו הראשונה, ושעל אף חומרתה אינה מאפיינת דרך חיים, כפי שעולה מהתסקיר.

12. נטען שהנאשם שיתף פעולה עם החוקרים, והסביר שברח מתוך פחד, למרחק קצר בלבד עד שהגיע לביתו.

13. טען שבתסקיר הנאשם לא הצליח להסביר את עצמו כפי שצריך ונטען שיתכן וחלה אי הבנה באשר להעדף לקיחת אחריות מצדו. נטען שנסיונות חיי משפחתו קשות כפי שתוארו בתסקיר, ושהמשפחה תלויה בפרנסה שמביא הנאשם.

14. נטען שהנאשם ניצל את מאסרו כדי לשנות את דרך חייו ונטען שהדברים עולים מתוך התסקיר. נטען שבסופו של דבר מדובר בתסקיר חיובי.

15. לעניין הפסיקה הפנה הסנגור למקרים הבאים:

- 50986-12-16 **מדינת ישראל נ' מועאד אבו עליון** (9.11.17); שם נאשם שהואשם בקשירת קשר לפשע, הובלה ונשאת נשק וירי עם 4 הרשעות קודמות ולמרות שקיבל אחריות חלקית בלבד על מעשיו, נידון ל-24 חודשים.

- ת"פ 24044-06-22 **מדינת ישראל נ' מוחמד אג'באריה** (16.12.22); בגין עבירות נשק של נשיאה ו הובלה של אקדח, מחסנית ותחמושת נקבע מתחם ענישה שבין 24-48 חודשים והוטלו 24 חודשים.

- ת"פ 38718-12-21 **מדינת ישראל נ' פהמי ג'בארין**; נאשם שהורשע בנשיאה והובלת נשק, נקבע מתחם שבין 15 - 36 והוטלו 15 חודשי מאסר בפועל.

- ת"פ 41830-12-21 **מדינת ישראל נ' מהדי כנאנה** (14.7.22); נאשם שהורשע בנשיאה והובלת נשק כאשר נשא אקדח על גופו וברח משוטרים. נקע מתחם שבין 18-36 חודשים והוטלו 20 חודשי מאסר.

16. נטען שלעניין נסיבות ביצוע העבירה יש להביא בחשבון לקולא הודאתו המידית של הנאשם, חיסכון בזמן שיפוטי, קבלת האחריות והבעת חרטה, כמו גם נסיבות משפחתיות וגילו הצעיר והעדר עבר פלילי.

17. צוין שהנאשם נתון במעצר מאז 22.1.22 וכי הוא מנצל את המעצר ללמוד ולהשתקם.

דברי הנאשם

18. הנאשם הביע חרטה על מעשיו וטען שאינו מתאים לבית הסוהר ושהוא חושב כיצד לחזור לביתו ולעזור למשפחתו.

תסקיר שירות המבחן

19. צוין שמדובר בנאשם בן 21, רווק שטרם מעצרו התגורר בבית הוריו ועבד כטייח. הוריו גרושים מזה שנתיים. הנאשם הוא הקטן מבין שלושת אחיו. הוא סבל בילדותו מאלימות מאביו שהיה מכור לסמים. מזה כ-4 שנים הוא ואחותו עובדים כדי לממן לימודי רפואה לאח הבכור שלומד בחו"ל. הנאשם עצמו סיים 11 שנות לימוד.

ביחס לעבירות צוין שהוא קיבל אחריות ברמה מילולית פורמלית בלבד כאשר טען שפעל מחוסר שיקול דעת ומבלי ששקל את השלכות המעשים וחומרתם. מגורמי הטיפול מבית הסוהר התקבל דיווח שהוא שולב בתוכניות שיקום ומשתתף מאז ספטמבר 2022 ועד היום. הוא תואר כבעל מוטיבציה גבוהה לטיפול ושינוי וגם משלים בגרונות.

באשר לסיכון להישנות ביצוע עבירות בעתיד, הוערך כי קיים סיכון כאמור, אך שהתערבות טיפולית במסגרת בעלת גבולות ברורים עשויה לחזק את הגבולות הפנימיים ולהפחית את הסיכון. בסופו של דבר לא הובאה המלצה לחלופה, והומלץ על המשך טיפול במסגרת בית הסוהר.

דין

20. הנאשם עצור מיום 22.1.22. הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו הנם שמירה על ביטחון הציבור ושלומם. היות שעסקינן בעבירות נשק, מדובר בפגיעה חמורה יחסית בערכים.
21. נראה שמדובר באירוע בלתי מתוכנן, אולם אין בו כדי להפחית מחומרת נשיאה והחזקת נשק בלתי חוקי. הנאשם נושא באופן בלעדי באחריות בגין העבירות והיה יכול להימנע מהן.
22. מתוך הנסיבות ועל בסיס מדיניות הענישה הנוהגת יש מקום לקבוע מתחם ענישה שבין 30 - 48 חודשים מאסר בפועל.
23. בהתחשב בנתוניו האישיים ותהליכי השיקום אותם עובר הנאשם והודאתו המוקדמת יש מקום לפסוק ענישה ברף התחתון של המתחם.
24. אשר על כן, אני מטיל עונשים כדלקמן:
- 33 חודשי מאסר בפועל, שמתקופה זו תנוכה תקופת מעצרו;
 - 12 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים, כאשר התנאי יופעל במידה והנאשם יבצע עבירות נשק או אלימות מסוג פשע;
 - קנס בסך 5,000 ₪ לתשלום עד ליום 1.7.23.

זכות ערעור תוך 45 יום

ניתן היום, כ"ז אדר תשפ"ג, 20 מרץ 2023, בהעדר הצדדים.